

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Nicolaus Basellius Hirsaugiensis monachus, Ioanni Reuchlin Phorcensi LL.
doctori S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

E P I S. I L L V S T. V I R O R V M A D

nensi monacho perspectissimum sit, nihil tamen certius tuis episto-
lis auspicari possum. Velim igitur doctissime uir chariorem tibi pa-
pyrum quàm eum qui te diligit uehemèter & plurimum obseruat ne fe-
ceris, mea etenim in te obseruantia peruetusta nec calcaribus eget,
nec monitore, ipsa sibi sufficiens, etiam inter uariarum strepitus oc-
cupationum uultulare uidetur. Retulit mihi quidam ex sancti Fran-
cisci obseruantia Paulus nomine hebræis te literis sudare, atque pro
pediem efficere, ut sicut græca ita & hebræa quoque lingua studiosis
pateat. Non potui non mirari diuinum hoc tuum ingenium, laboreque
iustissimos commédare, quippe qui græcam nostris iäpridem Ger-
manis linguâ primus omnium, ut ita dixerim, ab inferis reuocasti,
& modo hebræum idioma ut cõmune fiat oibus literaroria palæstra
exercitatis enixissime laboras. Facis tu plane & probe & docte, philo-
sophorum antistitis oim (Platonem dico) sententiam imitatus, sic
enim apud Architam suum ait, οὐ μόνον ἡμῶν γέγονα μὲν ἀλλὰ τῆς
ἀνθρώπων ἡμεῶν ὅτι μὲν τὴν περὶ με εἰρήνην, ὅτι δὲ τὴν οἰκονομικὰν, ὅτι
δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι. Debent igitur tibi præstâtissime uir & Germani &
Itali Frâcigenæ & Anglici immo doctiorum ecclesia tota plurimū
utpote qui tantū & laboris & sudoris onus subiueris. Verū iuxta græ-
cum adagium, ἀπὸ πόνου καὶ καμάρου οὐ δὲρ ἔρπον ἔγκολον καὶ ἄνο-
μασὸν κατὰ θεοῦ τῷ. Cessabit ergo iâ perfidus quisque in angulis mussi-
tare iudæus, ut uiderit sese unico hoc tuo & splêdidissimo opere de-
uictū, Theologi quoque nostri tibi gratificari debebunt, quippe qui i
pristinâ gratiâ sacras literas atque historias cum ipsa ueritate, tua ope-
ra rediisse intelligunt. Nostrates uero Sueui quibus tuis ipsis uigiliis
teneantur gratitudinibus obstricti, ne Apollo quidem ipse fari pos-
set, Vtut ergo extremam manū operi imposueris (quod breui uti-
nam fieret) me quoque participem facere digneris, & plurimum ro-
go, & uehementissime oro. Vale literarum decus & asylum, Germa-
niæque oculus dexter. Vxorem tuam ἀσάλομα. Iterum uale. Ex Hir-
saugia xviii. Calend. octobres. Anno M. D. I.

Nicolaus Basellius Hirsaugiensis monachus, Ioanni
Reuchlin Phorcensi LL. Doctori S. D. P.

Nvdius tertius quæ Apedibus seruum miseris, hospite insaluta-
to, uel ut aiunt, post fores petita licentia recesserat. Nā ego cõ-
fectis extemporaneis ad te literis nonnihil de rure tuo scribere

I O. REVCHLIN LIBER PRIMVS

statuerā, celeri autē praeuentus abitu nuncii quod obiter nix agre di-
 gesserā ad te dare non potui. Verū serui tui siue Dauus ille siue cedi-
 pus sit crassam negligentiam Battus noster supplebit. Gratulabor
 ergo tibi amicissime Capnion, quod rus colere tum primum didici cū
 tuas ad me suauissimas literas perlegissē, quodq; a populari tumul-
 tu & negociorū strepitu plurimorū te subtrahere, tibiq; ipsi uiuere
 inceperis. Iam nunc enim philosophū hoīem prae te fers, qui haec e-
 nus caudicū & forensium litiū te negociatorem constitueras, nūc
 liber tunc autē seruus uidebare. Hoc idem autem & Tullium fecisse
 nostrum & Varronem, Apollonius quoq; Philostratus ait. Nam
 M. T. Cicero deposita toga curisq; post tergum reiectis in Tusculū
 secedens, nō iam popularium quaestionibus rerum sese commisce-
 re uoluit, sed secretius delitescens philosophiā operā dedit, Xerxes
 etiā magnus iste Persarū rex non tam armisq; agris colēdis curam
 egit, Romulus item quo temperanter omnes uiuerent duo liberis
 tantū studia reliquit, agriculturā scilicet belliq; artes, hac enim uita
 tēperatōres fieri homines iudicabat. Numā quoq; Pōpilio nō mi-
 norē colēdi ruris fuisse curā q̄ Romulo legimus. Et quid de Quinto
 Cincinnato oppressi cōsulis & exercitus liberatore? Quid de Fabri-
 cio & alio Caio Fabricio Curioq; dentato referat qui in colēdis a-
 gris & rure tantū studiū, curā operāq; impendebant, ut alter corū
 ab aratro uocatus ad dictaturā uenerit, alter fascibus depositis ad iu-
 uencos redierit. Sed quid sus Minernā *Λαῦκας εἰς ἀθήνας*. Quare
 tuo rusculo inclusas nō alitū quas tecū centenariū iam numerum
 æquasse referunt pippinationes, non porcorū grūnitū, sed ut cepisti
 philosophiā & abstrusarū quæq; rerū secreta rimari p̄gas oro. Hac
 oīm philosophorū studia sunt. Hæc te doctissimis quibusq; nō dico
 æquare, nam id tibi factu est facillimū, sed superferre poterunt. Cæte-
 rū de Pauonissa nō est quid scribā, tenes namq; quod magnope lite-
 ris a me fieri flagitasti. Sed ego te omni tua opinione de cādidis fru-
 strari q̄maxie timeo, quia nos hic pauos albos masculos inter tin-
 ctas & maculosas habentes nunq̄ albas parere, sed semper diuersico-
 lores uiderimus, nisi fortasse tu foetus præstigio procreare uel arte
 aliqua ipsa oua excubare noueris. Vxorē, tuā pedibus laboratē gau-
 deo tuo rure delectari, quā meis uerbis saluere iubeas oro. Iterum
 iterūq; uale foeliciter. Ex Hirsaugia pridie Calēn. April. Anno 1509